

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

žalobkyně: **SKIAREÁL KLÍNOVEC s.r.o.**, IČO 43227317
sídlem Belgická 681/5, 120 00 Praha 2 - Vinohrady
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Máchalem
sídlem Plzeňská 1972/158, 150 00 Praha 5

proti
žalovaným: 1. **město Boží Dar**, IČO 00479705
sídlem Boží Dar 1, 362 51 Boží Dar
zastoupené advokátem JUDr. Robertem Bezděkem, CSc.
sídlem Rohanské nábřeží 657/7, 186 00 Praha 8 - Karlín

2. **Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a.s.**, IČO 49789228
sídlem Studentská 328/64, 360 07 Karlovy Vary
zastoupená obecnou zmocněnkyní Mgr. Martinou Sadilovou
bytem náměstí Dr. M. Horákové 1131/9, 360 01 Karlovy Vary

o nahrazení projevu vůle; o nařízení předběžného opatření

o odvolání žalovaných proti usnesení Okresního soudu Karlovy Vary ze dne 23. 3. 2022, č. j. 12 C 334/2020-361

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením soud prvního stupně vydal předběžné opatření, jímž žalovanému č. 1 uložil povinnost zdržet se poskytnutí kapacity vodovodního řádu na trase Boží Dar - Klínovec v jeho vlastnictví, jehož provozovatelem je žalovaná č. 2, v celkovém rozsahu potřeby pitné vody 1062 l/den, či udělení souhlasu s jejím poskytnutím jakýmkoli třetím osobám, a to pro účely připojení stavby žalobkyně s názvem „Rekonstrukce radiokomunikační věže Klínovec“, realizované na budově č. p. 1024, která je součástí pozemku parc. č. st. 1674 v katastrálním území Jáchymov, jakož mu dále uložil povinnost zdržet se poskytnutí kapacity kanalizačního řádu na trase Boží Dar - Klínovec v jeho vlastnictví, jehož provozovatelem je žalovaná č. 2, v celkovém rozsahu produkce splaškových vod 1062 l/den, či udělení souhlasu s jejím poskytnutím jakýmkoli třetím osobám, a to pro účely připojení stavby žalobkyně s názvem „Rekonstrukce radiokomunikační věže Klínovec“, realizované na budově č. p. 1024, která je součástí pozemku parc. č. st. 1674 v katastrálním území Jáchymov. Žalované č. 2 byla uložena předběžným opatřením povinnost zdržet se poskytnutí kapacity vodovodního řádu na trase Boží Dar - Klínovec v jejím provozování, jehož vlastníkem je žalovaný č. 1, v celkovém rozsahu potřeby pitné vody 1062 l/den, či udělení souhlasu s jejím poskytnutím jakýmkoli třetím osobám, a to pro účely připojení stavby žalobkyně s názvem „Rekonstrukce radiokomunikační věže Klínovec“, realizované na budově č. p. 1024, která je součástí pozemku parc. č. st. 1674 v katastrálním území Jáchymov, jakož ji dále uložil povinnost zdržet se poskytnutí kapacity

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

kanalizačního řadu na trase Boží Dar - Klínovec, jehož vlastníkem je žalovaný č. 1, v celkovém rozsahu produkce splaškových vod 1062 l/den, či udělení souhlasu s jejím poskytnutím jakýmkoli třetím osobám, a to pro účely připojení stavby žalobkyně s názvem „Rekonstrukce radiokomunikační věže Klínovec“, realizované na budově č. p. 1024, která je součástí pozemku parc. č. st. 1674 v katastrálním území Jáchymov (výrok I) a žalobkyně byla zavázána povinností zaplatit České republice – Okresnímu soudu Karlovy Vary na soudním poplatku částku 1 000 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok II). Soud na základě dosud provedeného řízení dospěl k závěru, že jsou naplněny předpoklady ust. § 102 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. d), e) o. s. ř. pro nařízení požadovaného předběžného opatření, za stavu, kdy skutečnosti rozhodné pro jeho vydání měl alespoň za osvědčené. Soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně požádala dne 8. 10. 2019 žalovanou č. 2 o souhlas s připojením předmětné stavby na vodovod a kanalizaci, k čemuž žalovaná v odpovědi ze dne 29. 10. 2019 uvedla, že nemá k předložené projektové dokumentaci zásadních připomínek, avšak upozornila na to, že majitelem vodovodu a kanalizace je žalovaný č. 1, jenž si vymínil udělování souhlasu s napojováním všech staveb na vodovod a kanalizaci v jeho působnosti, který však souhlas k napojení stavby žalobkyně na vodovodní a kanalizační řad odepřel. Podle soudu prvního stupně není z dokazování zřejmé, že by byla vyčerpána kapacita potřebná pro připojování žadatelů na vodovodní a kanalizační řad ve vlastnictví žalovaného č. 1, o čemž svědčí jednak obsah znaleckého posudku zpracovaného dne 19. 5. 2021 znaleckým ústavem Vysokým učením technickým v Brně – fakultou stavební, ale také postup samotného žalovaného č. 1, který stále uděluje souhlas k napojení na vodovodní a kanalizační řad subjektům odlišným od žalobkyně, a to i přes skutečnost, že v nyní vedeném soudním řízení se brání uplatněné žalobě s argumentací, že kapacita vodovodu a kanalizace je již vyčerpána a nelze proto vydat žalobkyni kladné stanovisko k jejímu připojení. Konkrétně žalobkyně doložila, že žalovaný č. 1 svým usnesením č. 40/12 ze dne 16. 6. 2021 vydal souhlas vlastníka vodohospodářské infrastruktury v majetku města Boží Dar s připojením navržené stavby „Novostavba apartmánového domu na p. p. č. 1112/18 v k. ú. Boží Dar“, umístěné na p. p. č. 1112/18 v k. ú. Boží Dar, na předmětnou vodohospodářskou infrastrukturu v majetku města Boží Dar“, dále usnesením č. 40/13 ze dne 16. 6. 2021 vydal souhlas vlastníka vodohospodářské infrastruktury v majetku města Boží Dar s připojením navržené stavby "Novostavba apartmánového domu p. p. č. 1112/10, k. ú. Boží Dar", umístěné na p. p. č. 1112/10 v k. ú. Boží Dar, na vodohospodářskou infrastrukturu v majetku města Boží Dar“, dále usnesením č. 47/1 ze dne 6. 12. 2021 vydal souhlas vlastníka s připojením navržené stavby "Bytový dům na p. č. 35 a 25/1, k. ú. Boží Dar" umístěné na st. p. č. 35 a p. p. č. 25/1, obě v k. ú. Boží Dar, na vodohospodářskou infrastrukturu v majetku města Boží Dar“. Z označení těchto schválených stavebních záměrů je zřejmé, že se ve všech případech jedná o novostavby apartmánových, resp. rodinných, resp. bytových domů. Žalobkyně uvedla, že na základě usnesení zastupitelstva žalovaného 1 č. 33/20 ze dne 9. 11. 2020, byla připravována parcelace pozemku parc. č. 149/1 v katastrálním území Boží Dar, a to za účelem možné výstavby nájemních domů. Pokud by kapacita vodovodu a kanalizace byla skutečně vyčerpána, jak tvrdí žalovaný, žalovaný č. 1 by jen stěží mohl reálně zvažovat realizaci takového projektu. Pokud by kapacita vyčerpána nebyla, opět by se jednalo o další projekt, který by mohl k jejímu vyčerpání ke škodě žalobkyně vést. Zastupitelstvo žalovaného č. 1 dále svým usnesením č. 40/25 ze dne 16. 6. 2021 vzalo na vědomí informaci starosty města Boží Dar o tom, že dle dostupných informací (ÚPD, regulační plány, objekty povolené stavebními úřady, vyjádření vlastníků pozemků, apod.) byly zpracovány podklady pro zajištění kapacit vodohospodářské infrastruktury města Boží Dar, kdy se jedná o pokrytí stávajících potřeb a pokrytí potřeb daných územním plánem města Boží Dar plánovanou výstavbou a tento zpracovaný dokument byl porovnán s technickými možnostmi a kapacitou instalovaných zařízení s tím, že oprávněné požadavky mírně překračují stávající instalovanou kapacitu, nicméně dle sdělení provozovatele vodohospodářské infrastruktury je v jeho technických možnostech tento provozní stav, který bude maximálně zatížen v době špiček (vánoční svátky apod.), zvládnout, a rozhodlo schválit bilance vodohospodářské infrastruktury (vodovodu a kanalizace) zpracované v květnu 2021 pro předpokládanou zástavbu v rámci platné i připravované ÚPD města Boží Dar, v návaznosti

na reálnou kapacitu ČOV Boží Dar a vodovodního přivaděče“. Rozhodnutí shora vyjmenovaná žalobkyně soudu předložila. Žalobkyně k návrhu na nařízení předběžného opatření též předložila rozhodnutí č. III/5/10/21 Městského úřadu Jáchymov – stavebního úřadu, ze dne 27. 8. 2021, z něhož vyplývá, že stavba žalobkyně není pouhým záměrem, ale bylo pro ni vydáno společné povolení na provedení rekonstrukce radiokomunikační věže. Žalobkyně tedy dosud neobdržela, byť zažádala již v roce 2019, souhlas s připojením předmětné stavby k vodovodu a kanalizaci ve vlastnictví žalovaného č. 1. Žalobkyně doložila, že byla v době po roce 2019 opakovaně vydávána kladná stanoviska k připojení staveb k vodovodu a kanalizaci ve vlastnictví žalovaného č. 1 třetím osobám i přesto, že jejich žádosti byly podány později, než žádost žalobkyně. Návrh na nařízení předběžného opatření žalobkyně podala proti oběma žalovaným z důvodu právní jistoty do doby vyřešení věcné pasivní legitimace, neboť nesouhlasí s částečným rozsudkem, kterým byla žaloba proti žalované č. 2 zamítnuta a proti kterému již podala včasné odvolání. Žalobkyně dále doložila, že z rozhodnutí Ministerstva zemědělství, jako odvolacího orgánu, ze dne 15. 9. 2021, č. j. MZE-44944/2021-15111, kterým bylo pravomocně potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o přestupku a uložení pokuty, ze dne 15. 6. 2021, sp. zn. KK/5517/ZZ/20, vyplývá, že námítky žalovaných o nemožnosti připojení žalobkyně na vodovodní a kanalizační řád z technických a kapacitních důvodů nejsou opodstatněné. Nyní projednávaný návrh je odůvodněn potřebou ochrany výkonu budoucího meritorního rozhodnutí, proto soud uplatněnému návrhu vyhověl.

2. Proti tomuto usnesení si podali žalovaní včasné odvolání.
3. Žalovaný č. 1 rozporoval v odvolání rozhodné skutečnosti, na nichž bylo postaveno rozhodnutí o nařízení předběžného opatření. Měl za to, že neobstojí skutkový závěr o tom, že vodovodní a kanalizační řád žalovaného má dostatečnou kapacitu pro připojení staveb žalobkyně na vodovod a kanalizaci. Znalecký posudek Vysokého učení technického v Brně považoval žalovaný za neodpovídající skutečné realitě, zpracovaný na základě neúplných informací, bez součinnosti se žalovaným, pouze na základě veřejně dostupných informací a podkladů poskytnutých žalobkyní. Závěr znaleckého ústavu, že „současné kapacity vodovodu a kanalizace jsou zcela dostačující, a to jak pro současný stav, tak i pro účely napojení všech staveb žalobkyně“, lze proto podle žalovaného považovat za chybný. V rámci odvolání k této sporné skutkové otázce provedl žalovaný obsáhlou oponenturu proti zmíněnému znaleckému posudku, na jejímž základě žádal nezohlednění znaleckých závěrů v projednávané věci, tj. i v řízení o vydání předběžného opatření. Uvedený znalecký posudek podle žalovaného je založen na zcela chybných a neaktuálních předpokladech a proto i jeho jednotlivé závěry nemohou být správné. Kromě jiného, zásadní chybou posudku bylo nezohlednění plánovaného rozvoje města Boží Dar. Podle žalovaného zde neexistuje jakákoliv důvodná obava, že omezené kapacitní možnosti vodovodu a kanalizace by byly do jakéhokoliv budoucího data vyčerpány, neboť tyto kapacitní možnosti již jsou aktuálně nedostatečné a plně využité. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že napojuje třetí subjekty na vodovod a kanalizaci po uplatnění žádosti žalobkyně na připojení k jeho vodovodnímu a kanalizačnímu řádu, když žalobkyní odkazované případy budoucích staveb byly, vzhledem k jejich zasítování, tedy též napojení na vodovod a kanalizaci, součástí schváleného územního plánu města Boží Dar, jež je zahrnut do tzv. „Druhé etapy výstavby a rozvoje města Boží Dar“, jejíž realizace byla započata již v letech 2004 a 2005 a připojení těchto staveb nacházejících se na „zasítovaných“ pozemcích bylo pouze logickým krokem, který navazoval na předcházející investice jak žalovaného č. 1, tak i vlastníků pozemků nacházejících se v dané lokalitě. K objasnění tohoto stavu odkázal žalovaný na popisnou část některých usnesení a zápisů zastupitelstva města Boží Dar. Žalovaný dále namítl nejasnost znění výrokové části předběžného opatření, pokud mu byla uložena povinnost „zdržet se poskytnutí kapacity vodovodního a kanalizačního řádu... či udělení souhlasu s jejím poskytnutím“, neboť pokud by se měl žalovaný tímto omezením řídit, tak by v zásadě musel zastavit dodávky pitné vody, respektive čištění odpadních vod, i těm osobám, kterým již kapacita tohoto vodovodního a kanalizačního řádu byla v minulosti poskytnuta a které jsou na tyto zdroje a čistírnu napojeny, čímž by ze strany žalovaného docházelo k porušování dříve sjednaných smluv, jakož i zákona.

Žalovaný pak upozornil na skutečnost, v řízení dosud nezohledněnou, že žalobkyně má reálnou možnost jiného připojení na vodovodní a kanalizační řad s dostatečnou kapacitou, a to v obci Jáchymov. Nevyužití této možnosti žalobkyní je motivováno účelovou snahou dosáhnout co nejvyššího zisku s minimem vlastních nákladů. Takové jednání je možno hodnotit jako parazitující na žalovaném č. 1 jako veřejnoprávní korporaci. Nad rámec uvedené argumentace poukázal žalovaný i na to, že nejvyšší státní zástupce podal správní žalobu proti rozhodnutí stavebního odboru Městského úřadu v Jáchymově, kterým úřad vydal kolaudační souhlas ke stavbě, která by rozšířila skiareál na Klínovci. Jinak žalovaný odkázal rovněž na důvody, které vedly k pravomocnému zamítnutí dřívějších návrhů žalobkyně na vydání předběžných opatření shodného obsahu. S předestřeným odůvodněním navrhl žalovaný č. 1 změnu napadeného usnesení tak, že se návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření zamítá.

4. Žalovaná č. 2 se necítí být ve sporu pasivně legitimovaná, neboť žalovaný č. 1 si jako vlastník infrastruktury vyhradil oprávnění k udělování souhlasů s připojováním nemovitostí na vodovodní a kanalizační síť ve svém vlastnictví, proto žalovaná č. 2 je tudíž oprávněna se vyjadřovat pouze k technickým a kapacitním možnostem připojení a souhlas se samotným poskytnutím kapacity přísluší městu Boží Dar. Návrh na předběžné opatření uvedeného obsahu proto nemůže být proti žalované č. 2 opodstatněný. Pokud jde o věc samu, podle žalované č. 2, je kapacita sítí, dotčených předběžným opatřením, v současné době odsouhlasenými projekty již mírně překročena, proto plnění, k němuž směřuje požadované předběžné opatření, je objektivně nemožné. Vynucení povinnosti uložené předběžným opatřením by se nedotklo pouze účastníků tohoto řízení, ale rovněž i dalších subjektů, které měly již dříve nasmlouváno využití vodovodní a kanalizační sítě žalovaného č. 1, a pokud by žalobou (předběžným opatřením) uplatněný nárok nebyl dán, jednala by žalovaná č. 2 ve vztahu k těmto dalším subjektům protiprávně a vystavovala by se značnému riziku náhrad škod, jež by nárokovaly ty subjekty, jímž by se nedostalo nasmlouvaného plnění, byť jejich postup napojení na uvedené síť by byl souladný se zákonem. Vzhledem k nejisté délce soudního řízení by tak mohlo dojít k citelnému zásahu zejména do práv těch stavebníků, kteří mají již odsouhlasenou kapacitu pro stavby připojované na vodovod a kanalizaci, ale také ve vztahu k těm vlastníkům pozemků, na kterých jsou na základě předchozího vyjádření k projektové dokumentaci vyvedeny vodovodní a kanalizační přípojky (tj. vybudovaná veřejná část přípojek), ale k dané době na nich nebyly zahájeny činnosti za účelem zhotovení stavby, avšak s kapacitou pro tyto stavby musí žalovaná č. 2 počítat v bilancích kapacity zdrojů pitné vody a kapacity čističky odpadních vod na daném území. Pokud jde o zasít'ované pozemky, jedná se o pozemky v rozvojové ploše uvedené v listině „Boží Dar – bilance potřeby pitné vody“, která byla soudu již předložena. Nyní zbývá žalované č. 2 jako provozovateli sítí podat vyjádření k 25 zasít'ovaným parcelám, přičemž se jedná o žádosti podané dříve než ze strany žalobkyně. Nakonec žalovaná měla za to, že předběžným opatřením uložená povinnost není dostatečně určitá, když není zcela zjevné, co přesně znamená „zdržet se poskytnutí kapacity vodovodního a kanalizačního řadu“. Z textu předběžného opatření pak výslovně neplyne, že uložená povinnost by se měla týkat výslovně volné kapacity dotčených sítí. Při hodnocení ukládané povinnosti je podle žalované č. 2 potřebné přihlídnout k tomu, co jí přímo z hlediska realizace dodávky vody a odvodu splaškových vod ukládá zákon, jímž se musí řídit. S poukazem na sdělené skutečnosti navrhla žalovaná č. 2 rovněž změnu napadeného usnesení tak, že se návrh na předběžné opatření zamítá.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení (ust. § 212, § 212a o. s. ř.), a aniž by podle ust. § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. musel nařídit odvolací jednání, dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Podle ust. § 74 odst. 1 o. s. ř., může soud nařídit před zahájením řízení předběžné opatření, je-li třeba, aby zatím byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Podle ust. § 102 odst. 1 o. s. ř. lze za shodných předpokladů nařídit předběžné opatření i po zahájení řízení.
7. Podle ust. § 76 odst. 1 písm. d), e) o. s. ř., může být účastníku předběžným opatřením uloženo

zejména, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy, případně aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

8. Smyslem předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků (nikoliv s konečnou platností), jedná se o opatření dočasné, jehož trvání je omezeno a které může být také zrušeno. Má-li být předběžné opatření nařízeno, musí být tím, kdo takový návrh činí prokázána především potřeba zatímní úpravy právních poměrů (ust. § 74 odst. 1, § 102 odst. 1, § 75c odst. 1, § 76 o. s. ř.). Tato potřeba nastává obecně vzato tam, kde by nenařízení předběžného opatření mohlo vést k neodčinitelným následkům. Co do podmínky prokázání pak platí, že o důvodech potřeby zatímní úpravy musí návrhové soud přesvědčit; nemá zde však místo prokazování v procesním smyslu, pro které z povahy věci není prostor. Procesní dokazování je možné pouze při jednání, které se však zde nenařizuje. U ostatních skutečností, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením, postačí, budou-li alespoň osvědčeny, tj. musí se jevit pravděpodobnými. Je též potřebné, aby ve věci (v řízení) uplatněný nárok nebyl zjevně nedůvodný (viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 221/98, IV ÚS 189/01, III ÚS 903/07).
9. Pro rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně (§ 75c odst. 4 o. s. ř.). Znamená to mimo jiné, že nemůže být v řízení o předběžném opatření přihlédnuto k tvrzením, k listinám nebo k dalším důkazům, které soud prvního stupně neměl k dispozici v době vyhlášení (vydání) svého usnesení, a to bez zřetele k tomu, který z účastníků je uvádí nebo předkládá. Pro odvolací řízení to znamená, že účastníci nemohou v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět žádné nové skutečnosti nebo důkazy. Odvolací soud nemůže také ve svém rozhodnutí zohlednit, že případně pominuly důvody pro nařízení předběžného opatření.
10. Soud prvního stupně se řídil uvedenými zákonnými předpoklady. Skutkový stav věci, jak jej soud převzal do odůvodnění napadeného usnesení – na který odvolací soud také pro stručnost svého rozhodnutí plně odkazuje (odkazované skutečnosti jsou obsaženy rovněž i v popisné části odůvodnění tohoto rozhodnutí) – dává možnost nařízení požadovaného předběžného opatření, a pokud soud předešlému návrhu vyhověl, nikterak se neodchýlil od zákona a ustálené soudní judikatury. Jediným důvodem, pro který může vlastník vodovodu a kanalizace, popřípadě jejich provozovatel, odeprít připojení na vodovodní a kanalizační řad, je podle ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, jakož i podle judikatury, kapacitní a technická nedostatečnost těchto zařízení. V opačném případě musí být žádosti o připojení vyhověno. Pokud žalobkyně s poukazem na znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem Vysoké učení technické v Brně ze dne 19. 5. 2021 prokazuje, že kapacitní zdroje pro připojení stavby žalobkyně na vodovodní a kanalizační infrastrukturu města Boží Dar jsou dostatečné a připojení není vyloučeno ani pro technické možnosti předmětné infrastruktury, nelze uzavřít jinak, než že uvedené rozhodné skutečnosti jsou osvědčené, což nutně – při splnění dalších zákonných předpokladů – vedlo k vyhovění návrhu na vydání předběžného opatření. Znalecký posudek je důkazní prostředek vysoké hodnoty, postavený na odborných stanoviscích znalce, jehož závěry – bez dalšího či na základě prostých námitek – nelze zvrátit. Odvolací soud registroval připomínky ke znaleckému posudku, jak byly namítnuty v řízení po zpracování posudku, respektive byly promítnuty i do tohoto odvolacího řízení, nicméně, s ohledem na charakter řízení o vydání předběžného opatření, v němž se neprovádí dokazování, nelze nepřijmout závěry znaleckého posudku, a pro potřebu nařízení předběžného opatření je nutno je hodnotit za osvědčené. I ve vztahu k dalším skutečnostem uvedeným žalobkyní, podle nichž žalovaný 1 připojuje stále třetí osoby na vodovodní a kanalizační řad, přestože pro jím tvrzenou nedostatečnost kapacity vodovodní a kanalizační infrastruktury nebyla žalobkyně na vodovod a kanalizaci připojena, je možno tyto považovat za osvědčené a nelze je vyvrátit jen na podkladě odvolací argumentace žalovaného 1, neboť v nyní vedeném odvolacím řízení je dokazování vyloučeno. S ohledem na uvedené odvolací soud konstatuje, že pro potřebu vydání předběžného opatření byly skutečnosti rozhodné žalobkyní pojmenovány, doloženy a osvědčeny.

11. Předběžné opatření má přechodný (zatímní) charakter a lze je rozhodnutím soudu zrušit podle ust. § 77 odst. 2 o. s. ř., pokud pomínou důvody pro jeho vydání, mezi něž lze zařadit i případ, že by další dokazování (zejména revizním znaleckým posudkem) prokázalo nemožnost připojení stavby žalobkyně k vodovodní a kanalizační síti žalovaného 1 z důvodu předpokládaného v ust. § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích.
12. Vydané předběžné opatření je odůvodněno potřebou případného naplnění budoucího meritorního rozhodnutí. Předběžné opatření nařízené pro tento účel, pokud nebude v dalším řízení soudem zrušeno, vytvoří stav trvající do konce řízení, s jeho koncem zanikne, přitom nepředznamená způsob vyřešení sporu, který v daném stavu řízení nelze ani předjímat. Předběžné opatření zajistí, že pokud by došlo k vyhovění žalobě, bude existovat potřebná kapacita vodovodního a kanalizačního řadu, jež umožní vydání (nahrazení) souhlasného stanoviska k připojení žalobkyně na vodovod a kanalizaci. V opačném případě, tedy bez zachování potřebné kapacity, by sice mohlo být žalobě formálně vyhověno, ale rozhodnutí by nemuselo přinést sledovaný právní účinek, neboť připojováním nových odběratelů by mohlo dojít k vyčerpání kapacity potřebné pro požadované připojení žalobkyně.
13. Odvolací soud nesdílí názor žalovaných o neurčitosti a materiální nevykonatelnosti výrokové části předběžného opatření, pokud se v ní žalovaným ukládá povinnost „zdržet se poskytnutí kapacity vodovodního a kanalizačního řadu“ v rozsahu vymezeném v tomto rozhodnutí, neboť tímto předběžné opatření zjevně ukládá vlastníku (žalovanému 1) a provozovateli (žalované 2) vodovodního a kanalizačního řadu, aby zachovali (rezervovali) volnou kapacitu pro možnost připojení se žalobkyně na vodovod a kanalizaci v případě jejího úspěchu ve věci samé. Jde tedy o to, aby do skončení soudního řízení nebyla – ve vymezeném rozsahu (umožňujícím případné připojení žalobkyně) – zcela vyčerpána kapacita vodovodního a kanalizačního řadu žalovaného 1. Odvolací soud, s odkazem na již popsání skutková zjištění, vychází z toho náhledu na věc, podle něhož k době vydání předběžného opatření byla existentní volná kapacita vodovodního a kanalizačního řadu žalovaného 1 pro připojení žalobkyně. Pokud by popsání skutkový stav věci nebyl dalším dokazováním v soudním řízení potvrzen, přicházelo by v úvahu zrušení tohoto předběžného opatření.
14. Správně soud prvního stupně uložil povinnost vyjádřenou v předběžném opatření ve vztahu k oběma žalovaným, kteří jsou ve věci – na základě stávajícího stavu dokazování – pasivně legitimováni. Mezi účastníky je nesporné, že vlastníkem žalobou dotčeného vodovodního a kanalizačního řadu je město Boží Dar (žalovaný 1) a jeho provozovatelem je akciová společnost Vodovody a kanalizace Karlovy Vary (žalovaná 2). Uvedené vyplývá z té skutečnosti, že město Boží Dar vložilo předmětný majetek Vodohospodářskému sdružení obcí západních Čech do správy a hospodaření, což vyplývá z listinných dokladů, které jsou obsahem spisu (například protokol o vkladu, protokol o fyzickém předání infrastruktury), jakož i z prohlášení žalovaných či Vodohospodářského sdružení obcí západních Čech. Ze stanov sdružení vyplývá, že sdružení jako dobrovolný svazek obcí spravuje majetek obcí, který mu byl členy svazku svěřen do správy, přitom ve vztahu ke třetím osobám jedná jako vlastník veřejných vodovodů a kanalizací ve smyslu zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích (článek VI, bod 2 stanov). Vodohospodářské sdružení uzavřelo s akciovou společností Vodárny a kanalizace Karlovy Vary smlouvu o nájmu části podniku a o provozování vodovodních, kanalizačních a dalších vodohospodářských zařízení a poskytování služeb s tím souvisejících, tj. tzv. smlouvu provozní ve smyslu ust. § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích, na jejímž základě se žalovaná 2 stala provozovatelem předmětné infrastruktury (článek 1) a bylo jí poskytnuto zmocnění ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona umožňovat připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu anebo odvádět a čistit odpadní vody, jakož i zmocnění k uzavírání smluv o dodávce vody nebo odvádění odpadních vod s odběratelem podle ust. § 8 odst. 6 zákona. Zde je nutno odkázat na článek 2, bod 4 smlouvy, v němž je stanoveno, že žalovaná 2 je povinna – kromě jiného – napojovat na veřejné sítě nové odběratele v obvodu působnosti Vodohospodářského sdružení obcí západních Čech, uzavírat s odběrateli příslušné kupní smlouvy, či je jí uložena

v článku 15, bodu 1 povinnost, na žádost a náklad odběratelů, umožnit zřízení vodovodní a kanalizační přípojky, pokud tyto splňují technické podmínky dané provozovatelem infrastruktury. S ohledem na sdělené lze tedy mít za to, že žalovaná 2 byla uvedeným způsobem řádně zmocněna nejen k provozování vodovodního a kanalizačního řadu, ale i k napojování nových staveb na předmětné sítě, včetně udělování příslušných souhlasů a uzavírání smluv k jejich využití odběrateli. Žalovaná 2 se hlásí k tomu, že je provozovatelem zařízení, k němuž žalobkyně žádá připojení, nicméně pokud jde o souhlas se samotným připojením, odkazuje na žalovaného 1 jako vlastníka vodovodu a kanalizace, který si měl vyhradit ústní dohodou prvotní a závazné odsouhlasování těchto žádostí o připojení. Odkazovanou praxi potvrdil v řízení rovněž žalovaný 1. Ta vyplývá i z korespondence proběhlé mezi účastníky, která je obsahem spisu, kde lze zmínit například dopis žalované 2 ze dne 29. 10. 2019 či žalovaného 1 ze dne 23. 6. 2020. S přihlédnutím k těmto skutečnostem, je odvolací soud názoru, že pasivně legitimovaným účastníkem ve vedeném sporu je žalovaná 2, která podle uzavřené smlouvy o nájmu části podniku (podle provozní smlouvy sjednané podle § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích) se stala provozovatelem vodovodního a kanalizačního řadu vlastněného městem Boží Dar a vloženého vlastníkem do Vodohospodářského sdružení obcí západních Čech, jakož se jí dostalo – kromě jiného – v rámci provozování vodovodní a kanalizační infrastruktury též zmocnění ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona umožňovat připojení odběratelů na vodovod a kanalizaci, dodávat pitnou vodu nebo odvádět a čistit odpadní vody nebo uzavírat písemné smlouvy o těchto dodávkách či plněních s odběratelem podle § 8 odst. 6 zákona či na žádost a náklad odběratelů umožňovat zřízení vodovodní a kanalizační přípojky, pokud tyto splňují technické podmínky dané provozovatelem infrastruktury. Za stavu, kdy při rozhodování o umožnění připojení nového odběratele na vodovodní a kanalizační řad, potřebuje provozovatel předchozí souhlas vlastníka vodovodu a kanalizace, neboť jak potvrdili oba žalovaní v řízení, takový postup si ústní dohodou vymínil vlastník zařízení a v souladu s danou výhradou je v běžné praxi při připojování odběratelů na vodovodní a kanalizační síť postupováno, nutno považovat za pasivně legitimovaného v tomto řízení i žalovaného 1 jako vlastníka vodovodu a kanalizace, neboť ten svým postojem závazně ovlivňuje udělování souhlasu k připojení na vodovod a kanalizaci podle ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Odvolací soud proto uzavírá, že pasivní legitimace v tomto řízení svědčí oběma žalovaným a lze jim oběma uložit povinnost vymezenou ve výrokové části předmětného předběžného opatření.

15. Odlišnost nyní projednávaného návrhu na vydání předběžného opatření, oproti dříve soudem zamítnutým návrhem, vysvětlil odvolací soud v usnesení ze dne 17. 2. 2022, č. j. 13 Co 44/2022-353, na něž lze odkázat, nejedná se tedy o věc již pravomocně rozhodnutou.
16. S ohledem na uvedené potvrdil odvolací soud podle ust. § 219 o. s. ř. napadené usnesení jako věcně správné a zákonné.
17. O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodne soud v konečném rozhodnutí o věci (ust. § 151 odst. 1 o. s. ř.), a to za použití ust. § 145 o. s. ř., podle něhož účastníku, jemuž soud přizná náhradu nákladů řízení, přizná i náhradu nákladů předběžného opatření.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

Plzeň 13. června 2022

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.